

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht – Niemcy) – BGW Beratungs-Gesellschaft Wirtschaft mbH, dawniej BGW Marketing- & Management-Service GmbH/Bodo Scholz

(Sprawa C-20/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Znaki towarowe — Dyrektywa 2008/95/WE — Dalsze podstawy odmowy rejestracji znaku towarowego lub unieważnienia prawa do niego — Słowny znak towarowy — Taki sam ciąg liter jak we wcześniejszym znaku towarowym — Dodanie kombinacji wyrazów — Istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd)

(2015/C 414/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BGW Beratungs-Gesellschaft Wirtschaft mbH, dawniej BGW Marketing- & Management-Service GmbH

Strona pozwana: Bodo Scholz

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku identycznych lub podobnych towarów i usług można przyjąć, iż w odczuciu właściwego kręgu odbiorców może zachodzić prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd pomiędzy wcześniejszym znakiem towarowym złożonym z ciągu liter, mającego charakter odróżniający i stanowiącego dominujący element tego znaku – który sam w sobie ma średni charakter odróżniający – a późniejszym znakiem towarowym, który powiela ten ciąg liter, jednocześnie dodając do niego kombinację słowną złożoną z wyrazów, których pierwsze litery są takie same jak litery tego ciągu, skutkiem czego odbiorcy postrzegają ten ciąg jako skrót owej kombinacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 28.4.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 22 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – „Sveda” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-126/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 168 — Prawo do odliczenia — Odliczenie podatku VAT naliczonego przy nabyciu lub wytworzeniu dóbr inwestycyjnych — Ścieżka rekreacyjna przeznaczona bezpośrednio do nieodpłatnego użytku publicznego — Wykorzystanie ścieżki rekreacyjnej jako instrumentu służącego do przeprowadzenia transakcji opodatkowanych)

(2015/C 414/04)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Sveda” UAB

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

przy udziale: Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Sentencja

Artykuł 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym przepis ten przyznaje podatnikowi prawo do odliczenia kwoty podatku od wartości dodanej naliczonego z tytułu nabycia lub wytworzenia dóbr inwestycyjnych w celu prowadzenia przewidzianej działalności gospodarczej związanej z turystyką na obszarach wiejskich i turystyką rekreacyjną, które to dobra, po pierwsze, są bezpośrednio przeznaczone do nieodpłatnego użytku publicznego, i po drugie, mogą umożliwić przeprowadzanie transakcji opodatkowanych, o ile istnieje bezpośredni i ścisły związek pomiędzy wydatkami związanymi z transakcjami powodującymi naliczenie podatku a transakcją lub kilkoma transakcjami objętymi podatkiem należnym, które rodzą prawo do odliczenia, bądź z całością działalności gospodarczej podatnika, co powinien zbadać sąd odsyłający na podstawie obiektywnych dowodów.

(¹) Dz.U. C 175 z 10.6.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd – Bułgaria) – „EasyPay” AD, „Finance Engineering” AD/Ministerski syvet na Republika Bułgarija, Nacionalen osiguritelen institut

(Sprawa C-185/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Usługa przekazu pocztowego — Dyrektywa 97/67/WE — Zakres stosowania — Przepisy krajowe przyznające wyłączne prawo świadczenia usługi przekazu pocztowego — Pomoc państwa — Działalność gospodarcza — Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym)

(2015/C 414/05)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „EasyPay” AD, „Finance Engineering” AD

Strona pozwana: Ministerski syvet na Republika Bułgarija, Nacionalen osiguritelen institut

Sentencja

1) Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r., powinna być interpretowana w ten sposób, że usługa przekazu pocztowego, poprzez którą nadawca, w danym przypadku państwo, przesyła kwoty pieniężne do adresata za pośrednictwem operatora zobowiązanego do świadczenia powszechnej usługi pocztowej, nie wchodzi w zakres stosowania tej dyrektywy.